

Dosarul nr. 3ra-434/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – I. Barbacaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Clima, E. Palanciuc, A. Malîi

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Grecu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 22 noiembrie 2018 Elena Grecu a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului XXXXX până la vârsta de 3 ani, de la locul de muncă al soțului Vasile Ciubotaru.

În motivarea acțiunii Elena Grecu a indicat că la 06 august 2016 a înregistrat căsătoria cu Vasile Ciubotaru, ofițer de investigații al Serviciului investigare fraude economice al Secției investigație infracțiuni a Inspectoratului de poliție Hîncești al IGP al MAI, fapt confirmat prin actul de căsătorie cu nr. 412 înregistrat de OSC, sectorul Ciocana, mun. Chișinău. La 21 septembrie 2018 din căsătorie a rezultat copilul minor XXXXX.

A menționat că nefiind angajată în câmpul muncii și aflându-se total la întreținerea soțului, a solicitat la 09 octombrie 2018 plata indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani la locul de muncă al soțului Vasile Ciubotaru, în baza prevederilor art. 40 alin. (6) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, în vigoare din 25.05.2017, conform cărora concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani inclusiv al soției funcționarului

public cu statut special, aflată la întreținerea acestuia, se acordă funcționarilor publici cu statut special potrivit dispozițiilor generale. Alin. 7 al aceleiași norme de drept indică, baza de calcul și cuantumul indemnizațiilor acordate pentru concediile, prevăzute la alin. (6), se stabilesc în modul stipulat de Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, în mod similar cu ale persoanelor asigurate.

Conform art. 18 alin. (6) al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22.07.2004 cuantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită la art. 7.

La 16 octombrie 2018 Inspectoratul de poliție Hâncești a informat-o că cererea, prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, de la locul de muncă al soțului Vasile Ciubotaru, a fost refuzată.

A indicat că soțiile aflate la întreținerea soțului sunt persoane neasigurate și în baza Legii nr. 289- XV din 22.07.2004 cuantumul indemnizației pentru îngrijirea copilului pentru persoanele neasigurate constituie 540 lei, iar indemnizația lunară pentru creșterea copilului XXXXX poate fi stabilită cu aplicarea bazei de calcul pentru categoria respectivă de persoane. Respectiv s-a constatat că nu dispune de dreptul de a beneficia de indemnizația pentru îngrijirea copilului de la locul de muncă în mărime de 30% din venitul mediu lunar realizat de către soțul Vasile Ciubotaru.

Consideră ilegal refuzul Inspectoratului de poliție Hâncești de a-i calcula indemnizația.

La cererea prealabilă, prin care a solicitat admiterea cerințelor stipulate supra, nu a primit nici un răspuns.

Prin hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Grecu. S-a anulat în tot răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 11344 din 16.10.2018. S-a obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să calculeze și să achite în beneficiul Elenei Grecu indemnizația pentru creșterea copilului XXXXX, născut la XXXXX, lunar a câte 30 % din venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premărgătoare lunii nașterii copilului, venit din care au fost calculate și achitate contribuții individuale de asigurări sociale, începând cu data expirării concediului de maternitate și până la data împlinirii vârstei de 3 ani a copilului. (f.d. 53, 58-60)

Prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 89, 90-104)

Instanțele de judecată în motivarea soluției au reținut că angajații Inspectoratului General al Poliției sunt asigurați în sistemul public obligatoriu.

De asemenea, instanțele au reținut că colaboratorii Inspectoratului General al Poliției sunt persoane asigurate de stat, iar angajații și soțiile acestora, aflate la întreținerea lor, pot beneficia de indemnizația de creștere a copilului minor din bugetul de stat la locul de muncă al soților.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 17 ianuarie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 109-115)

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este ilegală.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel care a conchis că Inspectoratul General al Poliției, care este angajatorul funcționarului cu statut special, era și este obligat să stabilească, să calculeze și să achite Elenei Grecu indemnizația pentru creșterea copilului. Invocă competența Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin intermediul caselor teritoriale să stabilească și să achite indemnizația conform solicitării Elenei Grecu. Nu poate fi imputată o inacțiune și/sau emitere de act unui organ necompetent în acest sens, deoarece Inspectoratul General al Poliției nu poate fi impus la emiterea actului administrativ referitor la calcularea și achitarea indemnizației de creștere a copilului, atât cât nu deține această competență.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 noiembrie 2019.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate, care la 19 decembrie 2019 a fost recepționată de către Inspectoratul General al Poliției. (f.d. 105)

Inspectoratul General al Poliției în conformitate cu prevederile art. 245 alin. (1) din Codul administrativ a depus la instanța de apel, la 17 ianuarie 2020, cererea de recurs. (f.d. 109-115)

Astfel, instanța de recurs consideră că Inspectoratul General al Poliției s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către Inspectoratul General al Poliției în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Inspectoratul General al Poliției a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Inspectoratul General al Poliției, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Inspectoratul General al Poliției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh